

Îndrea*

Bragagiu

Patru armăsari la poartă
Albi de aburi și în coamă
Sania ușoară poartă
Unde nerăbdarea cheamă.

Îndrea*, încă, surugiul,
Hățurile le slăbește
Ca să-și simtă bidiviul
Libertatea pământește.

Apoi toți patru să rupă
Depărtarea prinsă-n zare
Și să galopeze după
Soarele în scăpătare.

Să ajungă, să întreacă
Vremi ce-n cârduri zboară-n bine
Lăsând Țara mai săracă
De cântări și de lumine.

Măcar să le amintească
Plaiul că le ține minte
Ca din conservări de iască
Aprinzându-le-n cuvinte.

Iar de sus cerul presară
Flori scăpate din livadă
Ca pe calea lor fugară
Doar petale să se vadă.

Să ajungă-n bucuria
Unde zorii vor aprinde
Ziua care veșnicia
Cuvânta-va în colinde.

*ÎNDREĂ - Decembrie.

Victor Bragagiu